

10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω.

«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων (†251).
Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει (†1544).

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν ζ'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϥ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϥ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω^{Γα} ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους
ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε ^{Γα} εκ λακ
^{Νη} κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε ^{Πα} συ γαρ τους υ
πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την
σω τη ρι ι αν ^Μ η προ το κου παρ θε νος και εν
τω κω Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο
ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος ᾠγ Γα φ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ²² ως Βα σι
λε α υ πνουουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ²²
και Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ²²
γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ²²
Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σεισου ²² α να στη σας Χρι στε ε ο
Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι ²²
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ον σταυρω θε εν τα υ περ η μων και α να σταν
τα Χρι στο ον τον Θε ον και κα θε λον τα του θα να του
το κρα α τος ²² α παυστως ι κε τευ ε Θε ο το ο κε
Πα ρ θε νε ι να σωση τας ψυ χα ας η η μων ²²

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Εσφραγισμενου του μνηματος η ζωη εκ
ταφου ανειλας Χριστε ο Θεος και των θυρων κε
κλεισμενων τοις μαθηταις επεστη η παντων α
ναστασις πνευμα ευθεσ δι αυτων εγκαινιζων η
μιν κα τατο με γασου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Επι το μνημα εδραμον γυναικες με τα
δακρυων μυρα φερουσαι και στρατιωτων φυλα
σσον των σε τον των ολων βασιλεα ε λεγον προς
ε αυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιλιθον
ανεστη ο μεγαλης βουλης Αγγελος πατησαστον
θανατον παντοδυναμε Κυρι εδοξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαιρε κεχαριτωμενη Θεοτοκε Παρθε
ενελιμην και προστασια του γενουσ των αν

θρω ω πων²² εκ σου γαρ ε σαρκω θη ο λυ τρω της
του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
θε ε νος²² α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
ε νη πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω²² ει ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη²²

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ⁹
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα⁹ τσ θα να α
τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα⁹ και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα⁹

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ⁹

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι²² ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z z} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ δ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κσ δ σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' z z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u (δισ) 9}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ 9}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος βαρύς.

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^α Γα φ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι

στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο

πα θει ει ας ²²

E ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεισνη στει ας

με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα

τα ^{Δ 22} α ει ζω ο τρο φι α ας ²²

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι **22** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **22**

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των **22** εξ ου σο φι α συ νε σις φο βος αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος **22**

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται **22**

Τ ου καρπου ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας **22**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι **22** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **22**

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο τηςφως α προ σι τονζω η των πα αν των
Ἀντίφωνον Γ'

O ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη
ρα α τω

K υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνειδίσει τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγνηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας

ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις ου νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

Ι δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολλα ε ε τη δε σπο ο τα χ ^Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι ⁶

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ⁶

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σδ α πο των α

μαρ τι ων μδ ^Δ και πα σας τας α νο μι ας μδ ε ξα λει

ψον ⁶

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ ⁶

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ ^Δ και

το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μῃ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι η γεμο νικωστηριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψωσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον
καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην
ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι
πυ υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σς να ον φε ρων τσ σω ματος ο
ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

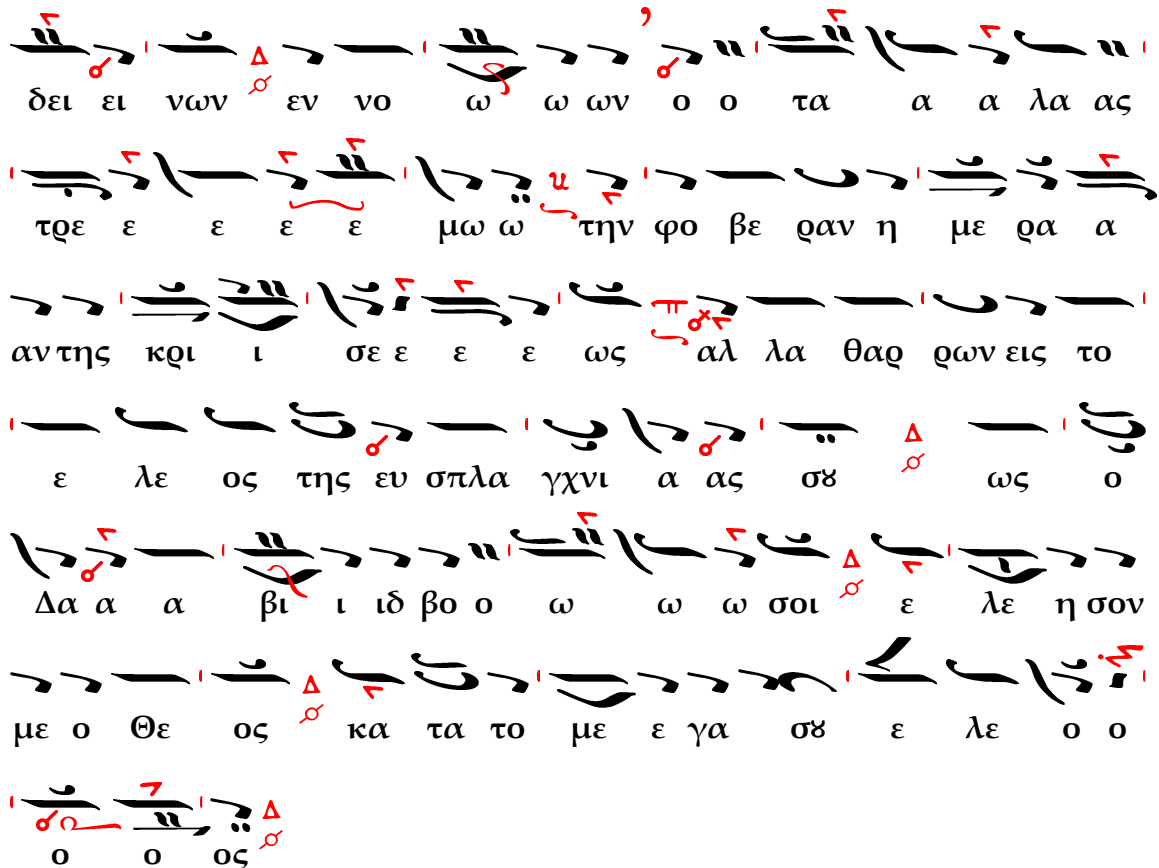
Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μθ

Τ α πλη η η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖται τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνη, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδύνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ'.

Ποῖημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φορικτὴν, τῆς παναρόρητου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμῃ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῆ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοὺς Ἁγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαρὰν, ἧς ἀκούσω κάγῳ, ὁ τάλας καὶ εὔρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀρόρηκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾶ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἁγνή, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος βαρύς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Τριωδίου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ᾧ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί μου, ἐν ᾧ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεφον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι

Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρω τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὦδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε Ϡ

Το βη μα σφ ρικτον και η κρι σις δι και
α τα ερ γα μδ δει να αλλ αυ τος Ε λε η
μον προ φθασας με δι α α σωσον και κο λα σε ε ως
λυ υ τρωσαι ρυσαι Δε εσ πο τα της των ε ρι

φων με ρι δος και α ξι ι ω σον εκ δε ξι ων
 σα με στηναι Κρι τα δι και ο τα τε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον. (Παραλείπεται).

Τὸν πάντων ποιητὴν, καὶ Θεὸν σου καὶ κτίστην, πανάμωμε Ἄγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου θ

Εν νο ω την η με ραν την φο βε ραν και
 θρη νω μτας πρα α α ξειεις τας πο νη ρας πως α
 πο λο γη σο μαι τω α θα να τω βα σι λει
 ποι α δε πα ρρη σι α α τε νι σω τω κρι
 τη ο α σω τος ε γω ευσ πλα γ χνε Πα τε ρ Υι ε
 Μο νο γε νες και Πνευ μα το Α γι ον ε λε ε η σον
 με

Δόξα. θ

Εις την κοι λα δα τσ κλαυ θμω νος εις τον το
 πονον δι ε ε θσ ο ταν κα θι σης ε λε η μον
 ποι η η σαι δι και αν κρι ι σιν μη δη μο σι

ευσης μὲ τα κερυμ με ε να μη δε καται σχυ
νης με ε νω πι ον τω ων Α γγε λων αλ λα φει
σαι μὲ ο Θε ος και ε λε ε η σον με

Καὶ νῦν.

Ε λ πικ τὲ κο σμ α γα θη Θε ο το κε
Παθ θε ε ε νε την σην και μο νην φο βε ραν προ
στα α σι αν αι τὲ ς ς ς ς ς ς μαι σπλαγ χνισθη
τι εις ευ πε ρι στα τον λα ον δυ σω πησον
τον ε λε η μο να Θε ον ρυ σθη ναι τας ψυ χας η
μων εκ πα σης α πει λης μο νη ευ λο γη
με ε ε νη η η η η

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος α'. Αὐτόμελον.

Ὄταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτά δημοσιεύονται· τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, * Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς

συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἁμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἁμαρτωλοὶ δὲ βρῦξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, * Κριτὰ δικαιοσύνη.

Συναξάριον.

Τῆς Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος. (†251)

Στίχ. Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας,
Τμηθεὶς Κοδράτε σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνῃ.
Γνωστοῖς Ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.
Ὅρων καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.

Ἄμφηκες δεκάτη Κοδράτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσωνος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, κομιδῆ νήπιος καταλειφθεὶς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάτης, παραδόξως ἐτρέφετο, νέφους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγοῦντος τὴν τροφήν. Ἦδη δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημένοι γεγόνασιν Ἅγιοι, ἄλλος ἀλλαχόθεν ὀρμώμενος· μεθ' ὧν συνελήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρκιανός, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις,
Ἄμην λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς πατρικίας. (†567)

Στίχ. Ἡ Πατρικία πάντα λιποῦσα τάδε,
Πάντων κατέστη κυρία ἐν τῷ πόλῳ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ τοῦνομα Ἀναστασία, εὐλαβουμένη τὸν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. Αὕτη, Πατρικία οὖσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν καὶ πολλὴν πραότητα, ὡς τε πάντας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ αἰεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς τὸ καλὸν εἶωθε φθονεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγχωρεῖν ἀναπαύεσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς Βασιλίσσης· καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρὰ τινος, ἣ ὄντως πεπυκνωμένη κατὰ Θεόν, λέγει πρὸς ἑαυτήν· Ἀναστασία, εὐκαιροῦ ὑποθέσεως γενομένης, σώζουσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχὴν, καὶ τὴν Βασίλισσαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου καὶ σεαυτῆς δὲ προξενήσεις τὴν οὐράνιον βασιλείαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καὶ συνάξασα ἐκ τοῦ πλοῦτου αὐτῆς μέρος τι, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε· καὶ

κτίσασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτῳ καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξύφαινε θείους μίτους, ἐκεῖσε καθεζομένη καὶ τῷ Θεῷ ἀρέσαι σπουδάζουσα· ἐν ᾧ καὶ μέχρι σήμερον σώζεται ἡ ταύτης Μονή, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινά, παρελθούσης τῆς Βασιλίσης τὸν τῇ δε βίον, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξέπεμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς ἔασασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σκῆτῃ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δανιὴλ· καὶ προσαναθεῖσαν τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ κατ' αὐτήν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρώαν στολήν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν αὐτήν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτήν, δοὺς αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδέ ποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινὰ ἔρχεσθαι πρὸς αὐτήν τὸ παράπαν τυπώσας ἓνα τῶν ἀδελφῶν αὐτῇ κομίζειν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος κεράμιον ὕδατος, καὶ τιθέναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὐτῆ καὶ ἀνδρεία ψυχῆ, ἀπρόϊτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτῶ πρὸς τοῖς εἴκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρωτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτῶ χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐννοήσει, ἢ διηγῆσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνησεται, ἃς αὐτὴ μόνη καθ' ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καθ' ἐκάστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς, τοὺς ὀδυρμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχήν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν; Πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκάς καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονὰς, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσοῦτων ἐνιαυτῶν, γυναικῆ Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασίλεια ἀεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητὴν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφήν, καὶ ἔλθε ἵνα κηδεύσης Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. Ὁ δὲ Γέρων, διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μυηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητὴν· Σπεῦσον, ἀδελφέ, πρὸς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀδελφὸς Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχὼν ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὐρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον· τοῦτο λαβὼν, σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ἡμᾶς. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνενεγκόντος αὐτό, ἀναγνοὺς ὁ Γέρων ἐδάκρυσεν· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ τὰ πρὸς ταφήν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπήλαιον, εὗρον τὸν Εὐνοῦχον πυρετῶ συνεχόμενον· καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ ὁ Γέρων ἐκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφέ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης ἀεὶ φροντί Εὐξαι οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δὲ· Ἐγὼ μᾶλλον, Πάτερ, φησὶ, χρεῖαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Καὶ λέγει ὁ Γέρων· Εἰ προέλαβον ἐγώ, εἶχον ἂν παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τοῦ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν μου, τὸ τέκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ

παρεστηκώς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαβήματά μου, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν Πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ τὸν Ἑλισσαιέ. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ Εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδώσῃτε ἃ περιβέβλημαι, καὶ μηδεὶς γινῶ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβοῦσα τῶν Θείων Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγιδα, καὶ εὕξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολάς, ἔλαμψε, ὥσπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χειράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰποῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ὁρούγματος δὲ γενομένου ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ Γέρων ὁ ἐφόρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἐνδυσον τὸν ἀδελφόν, τέκνον, ἄνωθεν ὧν περιβέβληται· ἐνδύοντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταύτης μασθοί, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσάφησε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδεῖαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθητής· Ἐγνως, Πάτερ, ὅτι ὁ Εὐνοῦχος γυνὴ ἦν; Ὁ δὲ Γέρων ἀπεκρίνατο· Οἶδα καὶ γώ, τέκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρώαν στολὴν ἐνεδυσάμην αὐτήν, καὶ Ἀναστάσιον Εὐνοῦχον ὠνόμασα αὐτήν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγῆσατο ὁ Γέρων τῷ Μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου, ἀσκήσαντος ἐν Βοβίῳ (Bobium, Ebovium) τῆς Λομβαρδίας. (†626)

Στίχ. Πάτταλος ὁ Ἄτταλος πρὸς πολεμοῦντας,
Οὓς περ τροπώσας ἐν Χριστῷ εἰρηνεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει, πλησίον τοῦ Χαλεπίου ἐν Συρίᾳ.

Στίχ. Ἀγάθωνον, Κύριε, Ἀγάθων ἔφη,
Τὴν πρὸς σέ μου ἔλευσιν τῷ μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ ἐν τῇ μονῇ Καχούλι τῆς Γεωργίας. (ια' αἰ.)

Στίχ. Ἐν τοῖς δήμοις ὁσίων ὁ Ἰωάννης,
Μύσας ὄμματα δικαίως κατετάγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μιχαὴλ (Μαυρουδῆ), ἐκ Γρανίτσης Εὐρυτανίας ὀρμωμένου καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ πυρὶ τελειωθέντος. (†1544)

Στίχ. Οὐ Μάρτυς ἀπλοῦς, ἀλλὰ καὶ θείων λόγων
Ῥήτωρ ἐδείχθης, ὦ Μιχαὴλ παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου (Στοζχῶφ), ἀσκήσαντος ἐν Ταγκανρόγκ τῆς Ῥωσίας. (†1879)

Στίχ. Παῦλε, χώρει ἔνθαπερ πάρεστι Παῦλος,
Ὁ γράψας· τὰ πάντα Χριστὸς ἔνεστί μοι.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

Στίχ. Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθη.

Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμει κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

Ἦχος Δι-Ϟ

ὠδὴ α'

Β ο η θος και σκε πα ςης ε γε νε το ο μοι εις
σω τη ρι ι αν ου τος μθ Θε ος και δο ξα σω αυ
τον Θε ος τσ Πα τρος μ και υ ψω σω αυ τον εν
δο ξω σ γα ρ δε δο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ετ ραν
των εν το λω ων σα σα λευ θει σαν την καρ δι α
μθ ο τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι
ι ος

ὠδὴ δ'

Α κη κο εν ο Προ φη της την ε λευ σιν
σθ Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις

εκ Παρ θε ν8 τικ τεσ θαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι
και ε λεγεν α κη κο α την α κο ην σ8 και ε φο
βη η η θην δο ξα τη δυ να α μει σ8 Κυ ρι ι

ε

ὠδὴ ε'

Εκ νυκ τος ορ θρι ζον τα α φι λανθρω πε φώ τι
σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις
προ σαγ μα σι ι ι σ8 και δι δα ξον με Σω
τηρ ποι ειν το θε λη μα σ8

ὠδὴ ς'

Εβο η σα εν ο λη καρ δι α μη
προς τον οι κτιρ μο να Θε ον και ε πη κ8
σε μη εξ α δ8 κα τω τα τ8 και α νη γα
γεν εκ φθο ρας την ζω ην μη

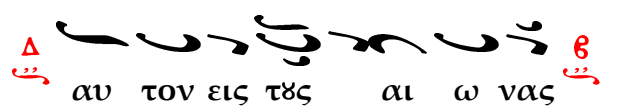
ὠδὴ ζ'

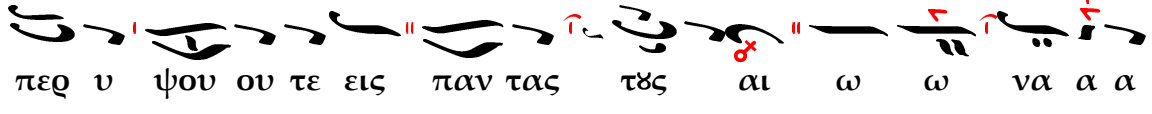
Ημαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα
μεν ε νω πι ο ον σ8 ου δε συ νε τη ρη σα

 μεν ου δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω

 η μιν αλ λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε λος

 ο των Πα τε ρων Θε ος
 ὠδὴ ἡ'

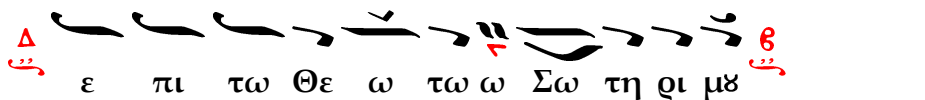
Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

 ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
 αὐ τὸν εἰς τῶς αἰ ὠ νας

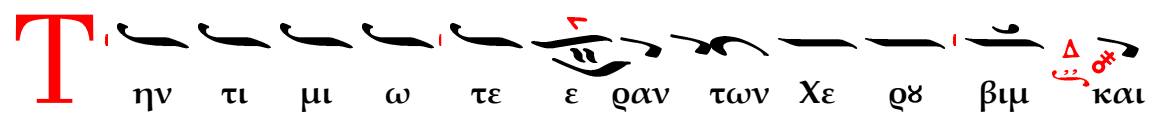

O ν ζρα τι αι ου ρα νων δο ξα ζι σι και φριτ τει

 τα Χε ρθ βιμ και τα Σε ρα φειμ πα σα πνο η και

 κτι ι ι σις υ μνει τε Ευ λο γει ει τε και υ

 περ υ ψου ου τε εις παν τας τῶς αἰ ὠ ὠ να α α

 α ας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ

 πνεῦμά μου
 ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μθ

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϷ σαν την
ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
με εν

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ

ἰδοῦ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μα κα ρι Ϸ σι με πα σαι αι αι

γε νε αι

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϷ σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, και τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βϷ με νοις Αυτον

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την
ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
με εν

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, Δ διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους Δ
δι α νοι α καρ δι ας αυτων

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την
ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
με εν

Στιχ. ε'. Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς Δ

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Δ
και πλς τςν τας ε ξα πε

στει λε κε νς

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
με εν

Στιχ. 5'. Άντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τω Α βρα αμ

και τω σπερμα τι αυ τῃ ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῶ βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κῶ σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

ᾠδὴ θ'

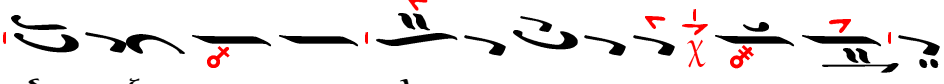
Ασπο ρῶ συ λλη ψε ως ο το κος α νερ

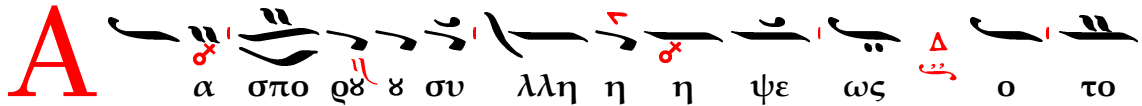
μη νευ τος μη τρος α ναν δρῶ ασ πο ρος η κυ η

σις Θε οῦ γαρ η γεν νησις και νο ποι ει τας

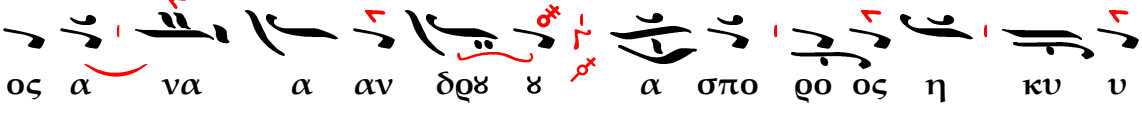
φυ υ υ σεις δι ο σε πα α σαι Αι γε νε

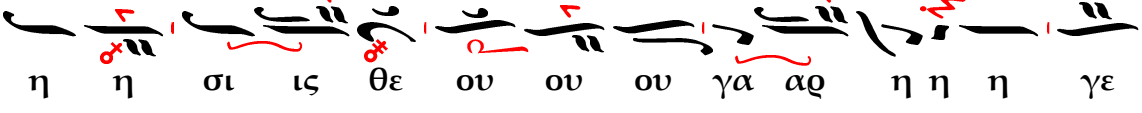
αι ως θε ο νυμ φον Μη τε ε ε ρα ορ θο

 δο ξως με γα λυ υ νο ο ο με ε εν ε

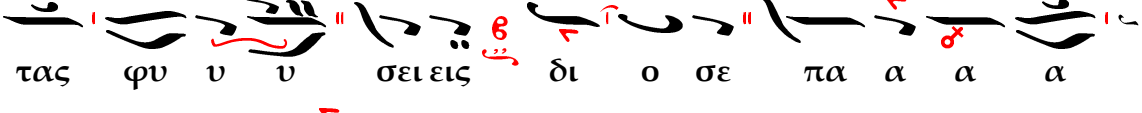
A

 α σπο ρο ο συ λλη η η ψε ως ο το

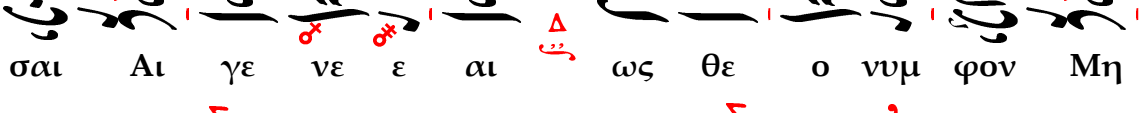

 κος α α νε ε ερ μη νε ευ τος μη η η τρο ο

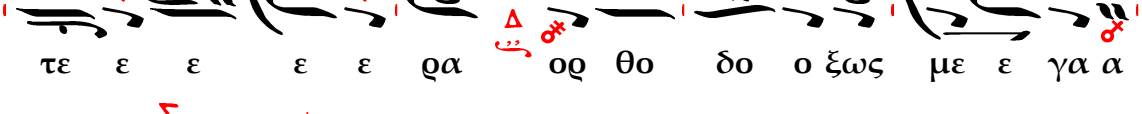

 ος α να α αν δρο ο α σπο ρο ος η κυ υ

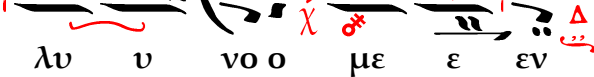

 η η σι ις θε ου ου γα αρ η η η γε

 εν νη η σις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει

 τας φυ υ υ σει εις δι ο σε πα α α α

 σαι αι γε νε ε αι ως θε ο νυμ φον Μη

 τε ε ε ε ε ρα ορ θο δο ο ξως με ε γα α

 λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

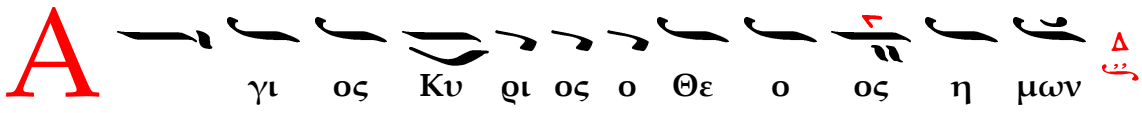
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

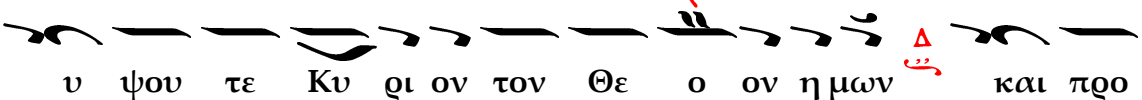
* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος ημων (δίζ) ε

A

 γι ος Κυ ρι ος ο θε ο ος ημων ε

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον θε ο ον ημων ε και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ
Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
θ

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Ζ'.

Ἦχος Δι-θ

Ο τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α
ρι α ας ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον
ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης
Χρι στδ ο ον η γα α πα ε τρε χον δε ε
οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α
εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η
ης ην δε το σδ δα ρι ον χω ρις τδ ς
των δι ο πα λι ιν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε
ε ως ει ει δον

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. ᾠχος Δι-Θ

Την φοβέρα ἀντισηκρῖσεως καὶ ἀφορητῶσδοξῆς ἡμερὰν ἐν θυμῶσ μενος φριττω Κυριεοολωσ καὶ τρεμῶσ φοβωκραγααζω ἐπιιγῆσ οοταν ἐελθῆσ κριναιχρῖστε ἐτασὺμπαντα οθεεοσ μεεταδοοξῆσ τοτεοικτροοοον ἀποπασησ ρουσαι μετιιμωριιασ ἐκδεξιῶων σδεσποτα ἀξιιωσασ μεστη ηναι

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. ᾠχος Βου-Θ

Ιδὴ ἡμερὰ ἐερχεται Κυριῶσ παντοκραατοροσ καὶ τῖσὺποισειειτονφοοοβον τῆσ παρθῶσιασ ἐκειεινῶ ἡμερὰ γαρ θυμῶσ ἐστι καὶ κλιβανοσ καὶ οομενοσ ἐν η Κυρι τῆσ καθεεζεται χαραν ἐκει

θεν αυ γα α σαι και κατ α ξι αν ε κα α
στω των πρα ξε ων α α πο νε ε μων

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Την ω ραν της ε τα α σε ως και της φρι
κτη ης ε λε ευ σε ως τϑ φι λαν θρω πϑ ϑ Δε σπο
ο ο τϑ κα τα νο ο ων ο ο λωστρε ε μω και
σκυ θρω πα ζων κρα α ζω σοι Κρι τα μϑ δι ι και
ο ο τα τε και μο νε πο λυ ε ε λε ε με τα
νο ϑν τα με δε ε ξαι της Θε ο το κϑ ϑ προ
σβει ει αις

***

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ρϣ Γα ϕ

Πα σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω

A ^{Νη} ^{Γα}
ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του ^{Νη} ^{Γα} αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει
υ μνοος τω ω Θε ε ω ^{Γα} ^{Νη}

^Χ ^{Γα} ^{Νη} ^Α
Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον ^{Νη} ^Α δο
ξα αυ τη ε σται ^Χ ^{Γα} πα σι τοις ο σι ι οις αυ τδ ^{Νη} ^Α

A ^{Νη} ^{Γα}
νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα ^{Νη} ^Μ ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν ^{Νη} ^Μ ^{Γα}

^Χ ^{Γα} ^{Νη} ^Α
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τδ ^{Νη} ^Α
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ^Χ ^{Γα} ω μα τι της δυ να με ως
αυ τδ ^{Νη} ^Α

A ^{Νη} ^{Γα}
να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ
νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
μο νον α να μα ρη τον ^{Νη} ^Α

^{Γα}
Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

^{Νη} ^{Γα}
τῶ ^Δ ²² αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

^Γ
συ υ νησαυ τῶ ²²

^{Νη} ^{Γα}
Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

^{Νη} ^{Πα}
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

^{Νη} ^{Γα}
μων ^π ⁹ Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην

^Γ
α να στα σιν ²²

^{Γα} ^{Νη}
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^Δ ²² αι νει τε

^Δ ²² αυ τον ^Χ εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^Γ ²²

^{Νη}
Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι

^{Γα} ^{Νη}
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε

^Μ ^{Νη}
ος εν αν θρω ω ποις ^Γ ²² δι α την κα τα φθα ρει

^Γ ^Μ
σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω

^{Νη} ^Μ
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ισ τας ο ευ ερ γε ε

^{Νη}
της ^Γ ²² προς τῶς αι χ μα λω τῶς ο ε λευ θε ρω της προς τους

εν σκοτει καθη με ενος ο ηλιος της δι
και ο συυ νης επι τον σταυρον ο απα
θης επι τον Αδην το φως επι τον θανατον η ζω
η η αναστασις δια τους πεσοντας
προς ον βοησω ωμεν ο θεος ημων δοο ξα
α σοι

Στίχ. ε'.
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πανω και χορω

αι νει τε αυ τον εν χορδαισ και οργα ανω

Πυλας Ααδου συνετριψας Κυριε και

θανατου το κρατος κατηρησας τη κραταια δυ

να μισου και συνηγειρας νεκρους τους απαι

ωνος εν σκοοτει καθευδοντας τηθει ακαι ενδο

ξω αναστασει σου ως βασιλευς του παντος και

θεος παντοδυνααμος

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πάσα

Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α α τω
ω τον Κυ ρι ι ι ον

Εν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι

τη ην ω ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν

πα α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα α

κρι ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α

α ρι ι στα α α σθαι το τε ε σα α αλ πι γξ

η χη σει ει ει με ε ε γα και τα θε με λι α

της γης σει σθαι σον ται και οι νε κροι εκ των

μνη μα των ε ξα α να στη η η η σο ο ο

ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε

νη η σο ο ο ον ται και παν των τα κρου

πτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε νω ω πι

ο ο ο ον σθ και κο ο ψον ται και κλα αυ

σο ο ον ται και εις το πυρ το αι ω νι ον α
 πε λε ευ σο ο ο ον ται οι μη δε πο τε με
 τα α α νο η η σα α α αν τες και εν
 χα ρα και αι α α α γα α α λι α α α σει
 ο τω ων δι ι ι και αι αι ω ων κλη η η ρος
 ει σε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα α α
 νι ι ι ι ον

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου

μη ε πι λα θη των πε νη η των σθ υ εις τε ε ε
 ε λος
 Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε
 ρα ο ταν κα θι ση ο κρι της ε πι θρο νυ υ
 φο βε ε ρυ βιβ λοι α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται
 και προ α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και
 τα α κρου υ πτα α α τς υ σκο ο ο τς δη μο σι
 ε ε ε ευ ο ο ο ον ται Αγ γε λοι πε ρι τρε

χα 8 σιν ^{Πα} ε πι συ να γοντες πα α α αν τα α
 τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κ8 σα α
 τε βα σι λεις και αρ χοντες δ8 λοι και αι ε λε ε
 ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι και δι
 και αι οι ^{Πα} πλ8 σι ι οι και πε νη τες ο τι ερ χε
 ται αι αι χρι ι στος ο με ε ελ λων κρι ναι πα α
 α α σα αν την οι κ8 με ε ε ε νην και τις υ
 πο στη σε ται α πο προ σω π8 α α αυ τ8 ο ταν
 Αγ γε λοι πα ^{Δι} ρι στα αν ται ε λε γ χο ο ον τε ε ες
 τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας εν θυ
 υ μη η η σεις ^{Πα} τας εν νυ υ υ κτι ι και ε ε εν
 η με ε ε ε ρα ^{Κε} ω ποι α ω ρα το ο ο
 ο τε ^{Πα} αλ λα προ τ8 φθα σαι το ο τε λος σπ8 δα σον
 κρα α ζ8 σα α ψυ υ υ ^{Πα} χη ο Θε ος ε
 πισ τρε ψον σω σο ον με ^{Δι} ως μο ο νος ε ε ευ
 σπλα α αγ χνος

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ε
χ δι

η γη σομαι παντα ατα αθανμασι ι ι

α α α α σα ν
δ

Δ ^{νη} α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι

ων γε ε ε νο με ε νος ε
χ το ε ξ σι α στι κον

θε ε ου ε
χ θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε

βο ο ο ο α ν
δ κρι τη ρι ον ε κα α θη η

σε και βιβλοι η νε ω ω ω χθη η η σαν Δ
δ

^{νη} βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε ε ε ευ εις ε
χ

τον πλη σι ι ι ο ον σου μη α α α θε ε ε

ε τει ν
δ βρω μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ φο

ο ο σα ς μη κα τα α α κρι ι ι ι νης ν
δ μη

η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη Δ
δ

κα τα κα ης ω σει κη η ρο ο ος ε
χ αλλ α νεμ

πο δι στωσ ει σα α ξει σε ε Χρι ι στος Δ
δ εις την βα

σι λει ει ει α αν α α αυ τϷ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Π ρο κα θα α α ρω ω ω με ε εν ε

αυ τϷ Ϸ α δε ελ φοι τη βα σι λι ι ι ι

δι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ων α α α

α α α ρε ε τω ω ων ι δε γαρ πα ρα γε

γο ο νε πλϷ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι

ζϷ Ϸ Ϸ Ϸ σα τω ων πα α α θων κα τευ

να α ζει τα οι οι οι δη η μα α α τα

και τω Δε σπο τη κα ταλ λατ τει τϷ Ϸ πται αι σαν

τα ας δι ο μετ ε ε ευ φρο ο συ υ υ

νης ταυ την υ πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε

θα βο ω ω ων τες Χρι στω ω ω τω ω ω

ω Θε ω ο α να στας ε εκ τω ων νε ε κρων
 α κα τα κρι τς η μας δι α φυ υ υ υ υ
 λα α α α ξον δο ξο λο γον τα ς σε τον μο
 νον α να μα α α αρ τη η η η τον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

***

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Δοξα σοι τω δειξα ντι το φως δοξα εν υ ψι ι
στοις Θεω και επι γης ειρη η νη εν ανθρωποις ευδο
κι ι α

Υμνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα αλην σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε
ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ασ του κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας ²²

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ²²

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ⁹ και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω

να ²² και εις τον αι ω να του αι ω ω νος ²²

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας ²²

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων ²² και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην ²²

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ²²

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ²² (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ

το ον σοι ^Γ₂₂

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με ^Π₉

του ποι ειν το θε λη μα α σου ^Δ_δ ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^Γ₂₂

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ_δ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως ^Γ₂₂

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε ^Γ₂₂

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ_δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^Γ₂₂

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Γ₂₂

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν. $\overset{\gamma}{\chi}$

A γι ο ο ο ος ο Θε ε ος A α α α γι
ι ος Ι σχυ ρο ος A γι ος A α θα να α τος ε λε ε
η η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα α κρι
μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων
τῶ εχ θρω ο ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
τοις A πο στο λοις ος ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι
το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ
χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Ζω

Δ Πα ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ
ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν

αν θρωποις ευδοκισια

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν σε

δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την

μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ που ρα νιε θε

εεε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονο

γενης Ιησου Χριστε και Αγιον Πνεευ

μα

Κυριε ο θεος ο Αμνος του θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτι

αν του κοοσμου ελεησον ημας ο αιαι

ρωντας αμαρτιιας του κοοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα

ας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος

α μη ην

Καθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μα α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας και

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον
σοι

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει
ει ο θε ο ο ος μου

Ο^{Πα} τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο με θα φω ως

Π^{Πα} α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε

Α^{Πα} α γι ος ο θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ^{Δι} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ^{Πα} αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην

A ^{Πα} ^{Ζω}
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

A ^{Πα}
γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ
γι ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ ^Δ Α α γι ος Α
α α θα α να α α τος ^{Πα} ^Δ ε λε ε ε η η η
^Μ
σο ο ον η η μα α α α ας ^{Ζω} ^Ζ

A
να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ
ρη ξας τῶ α α δῶ ^Δ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ θα
να τῶ Κυ ρι ε ^π παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
θῶ ρυ σα μενος ^Ζ εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις ^Δ σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη
ρυ γ μα ^π και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη
οι κῶ με ε νη ^Δ μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε ^Ζ

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς} ρ

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι
α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι
α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ

τειν ε πε τα ξας^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

ος πα ρε χωντω κο σμωτο με γα ε ε λε ε ος^{Γα}
τὸ τέλος.

το με γα ε λε ο ο ο ος^{Νη}

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θι

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ λυ ι α

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Γα φ

Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

νη ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ

τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

ος πα ρε χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Τας του πλα νᾶ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ς πα τη ρ η
μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων α γρυ πνι αις και νη στει ει αις ι
ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σ ο ον πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος 3 Γα ρ

Θει ω Πνε ευ μα τι συ γκρο τη θεν τες δη μοσ
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
στῶ ς τεσ σα α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ

υ δα τος εν δο ξοι ^{Γα} _υ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
 δο ο ξα σθη η τε ^{Γα} _π αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 ου σι ον ^υ _υ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ^Γ _υ ος ^υ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^λ _π ^υ _υ Γα ρ

A ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ^Γ _υ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δ _υ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ _υ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^Γ _υ

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω. Κοντάκιον ἦχος ^ε _υ Πα ρ

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

O ταν ελ θης ο θε ος ε πι γης με τα δο ο
 ξης ^Δ _υ και τρε μβ σι τα συμ παν τα ^π _υ πο τα μος
 δε τσ πυ ρος προ τσ βη μα τος ε ελ κει ^Δ _υ και βι ι βλοι
 α νοι γονται ^Δ _υ και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ον ται ^π _υ
 το τε ρυ σαι αι με εκ τσ πυ ρος τσ α σβε ε στς ^Δ _υ και

α ξι ω σον εκ δε ξι ων σθ με στη η ναι κρι τα
δικαι ω ω τα α τε ε ε ε

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος αὐτὸς Ζω

Α^{Ζω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

Α^{Ζω} γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος

ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ^{Ζω} ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι

Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ω ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

A^{Zω} γι ος α α θα α να α α α το

ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος α̣ω̣ Ζω

N^{Zω} ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A^{Zω} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ

υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A^{Zω} α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

το ος

E^{Πα} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η

μα α α α α α α α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ^{Zω}

A μην **A** γι ος ο ο ο Θε ε ε ος Α γι ι

ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος α θα α

να α το ος ε ε λε ε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α γι ος ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος α θα

να α τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και

Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι

K αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μη ην

A γι ι ος α θα α να α τος ε ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

Δ υ να μισ Α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο

ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος

Α α α γι ι ος α θα να α το ος ε ε ε ε

λε ε η σο ον η η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς ΛΕ΄ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.)

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα

τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείῃ αἴνεσις.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

M ε ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λ η η ι

σ χ υ ς α αυ τ ε και τ η ς συ νε σε ω ς αυ τ ε κ ε ε ς ι ν α ρ ι θ

μ ο ς

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν

η δυνθει η αι νε ε σι ς

M ε ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λ η η ι

σ χ υ ς α αυ τ ε και τ η ς συ νε σε ω ς αυ τ ε κ ε ε ς ι ν α ρ ι θ

μ ο ς

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν και εν

πα σι τοι ς ε λ πι ζ υ σ ι ν ε πι το ε λε ο ς αυ τ ε

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ εκ ε ςιν α ριθ

μος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Α΄ Κορ. η΄ 8-13, θ΄ 1-3).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βρωμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό περ, εἰ βρωμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι A λλη λσ σ ι ι α

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι A λλη λσ σ ι ι α

Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τσ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι A λλη λσ σ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. κε' 31-46).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός

μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκεύασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέινασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκεύασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ᾠδὴ Δι' σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Τρίτη.

ᾠδὴ Ζω σ

ι τα α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε

 ρθ ς ς ς χε ε ε ρθ βι ιμ μν υ υ υ υ υ

υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ υ στι ι

κ ω ω ω ω ω ω ω σ ει κο ο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ει κο

νι ι ι ι ζ ο ο ο ν τε ε σ και αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η ζ ω

ω ω ποι οι οι οι οι οι οι οι ι ζ ω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ν υ υ

υ μ ν ο ν προ ο σα α α α α α ι α α α α α

α α δο ο ο προ σα α α α α δο ο ο ν τε ε σ

πα α α α α α α σα α α α α α α

αν την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ω τι κη η η η η η η ν α πο θω ω ω

ω ω ω ω με ε ε ε ε ε θα α α με ε

ε ρι μ να αν

Ω ^{Πα} ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε α των ο ο ο ο ο ο λω ω ων ^{π 9}
Μ ^{Ζω} υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο με νοι οι ^{ζ 9}
Τ ^{Πα} αι αι αις α α αγ γε ε λι ι ι ι ι
Μ ^{Πα} ι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αις ^{π 9} α ο
 ρα α α τω ω ω ω ζω ω ω ω ως ^{ζ 22} δο ρυ
 φο ο ρθ θ θ με ε ε ε νον τα α α α α ξε ε
 ε ε ε ε σι ^{ζ 9} Αλ λη λθ θ θ θ ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α ^{ζ 9}

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{ζ 7}

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^{Δ 22}

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^{π 9}

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^{ζ 9}

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϞ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϞ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ και κα τα φυ υ

γη η μϞ Ϟ Ϟ Ϟ και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης

μϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ

Ἔτερον σύντομον ,

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι
 σχυ υς μϛ Κυ ρι ος σε ρε ω μα α α μϛ και
 κα τα φυ υ γη η μϛ ϛ και αι ρυ υ ση ης
 μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο ϛ σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ϛ ον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι

ι αν αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῃ Πνευ μα το ος σα

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι

ο ο ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ρα νο ος και η γη τηης

δο ξης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνθ ς ς μεν σε ε Ευ λο γθ ς
 μεν σοι ευ χα ρι ς μεν Κυ ρι ε και δε
 ο με θα α σθ ς ο Θε ε ο ος η η
 μω ω ω ω ν

(χθ' Νοεμ. ,αρχζ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζω

Α ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειειν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τθ ς ο ο
 ς ς ς η η η η η μω ω ω ω ν
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρθ ς
 βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως ο ο

Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μ
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ' Νοεμ. ,αλφς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
 ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζω

A ξι ον ε σιν ως α α λη η η θω
 ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την
 Θε ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι

μι ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρθ ς ς
 βι ι μι και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε
 ρα αν α συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα
 α α φι ι μι τη η ην α δι ι α
 φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
 κθ ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ε ε ο
 το ο ο κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν

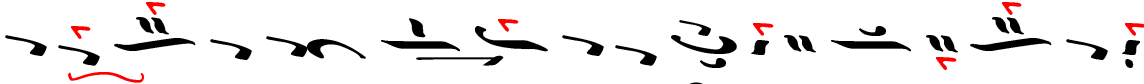
(ιη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

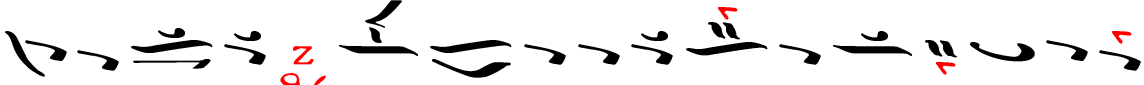
Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος αὐτῶν Ζω

A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η

 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα

 α α α τσ ς ς ς Θε ε ε ς ς ς ς ς

 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε

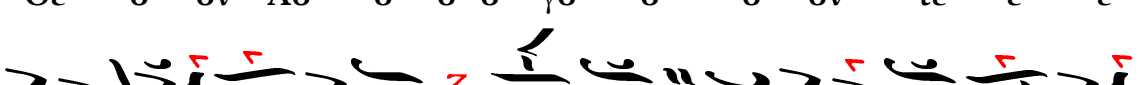

 ρα α αν τω ω ων Χε ρσ ς βι ι ι ι ι

 μι και ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α

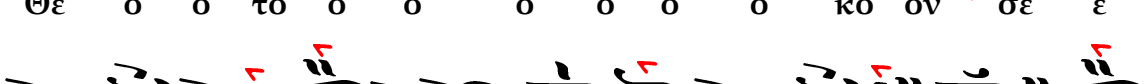

 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων

 Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως

 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε

 ε κσ ς ς ς σαν την ο ο ο ον τω ω ω ως

 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε

 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ

 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. ,βθ', ἐξηγήθη ζ' Δεκ. ,βιγ'. ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Ζω

A Α ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη η η

θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε την Θε ο
 το ο ο κο ο ν την α ει μα κα α ρι ι στο ο ν
 και αι πα να μω ω μη η η το ο ο ν και μη τε
 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ω ν
 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου
 βι ι ι μ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συ γ
 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ν Σε ε ρα α φι ι μ
 τη η ν α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε
 ο ν Λο ο ο γο ο ο ο ν τε ε κου ου ου σα α αν την
 ο ν τω σ Θε ο ο το ο ο κο ο ν σε ε με ε γα λυ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ι ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Ζω

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι α
 αι αι ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Πα
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου υ ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α
 α α α α α εκ των ου ου ρα α νω ω ων Α α
 λιε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε λιε
 λιε ρα α ρα α α λιε ε λιε ρα ρα α λιε τε λιε ρα α
 α λιε ε λιε ρα ε λιε ρα ε λιε ρα ρα α λιε ρα α
 λιε λιε λιε ρα α ρα λιε τε ε λιε ρα α λιε λιε ρα
 λιε ρα α α ρα α λιε ρα α ρα α α λιε ε ε λιε ρα α
 λιε ρα α ρα λιε ε Αλ λη λου ου ι ι α α α α
 α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος